This article was downloaded by: [New York University]

On: 26 October 2014, At: 21:02

Publisher: Taylor & Francis

Informa Ltd Registered in England and Wales Registered Number: 1072954

Registered office: Mortimer House, 37-41 Mortimer Street, London W1T 3JH, UK

Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar

Publication details, including instructions for authors and subscription information:

<http://www.tandfonline.com/loi/sgff19>

Edmond Hébert

Bernhard Lundgren

Published online: 06 Jan 2010.

To cite this article: Bernhard Lundgren (1890) Edmond Hébert, *Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar*, 12:5, 451-452, DOI: [10.1080/11035899009443097](https://doi.org/10.1080/11035899009443097)

To link to this article: <http://dx.doi.org/10.1080/11035899009443097>

PLEASE SCROLL DOWN FOR ARTICLE

Taylor & Francis makes every effort to ensure the accuracy of all the information (the "Content") contained in the publications on our platform. However, Taylor & Francis, our agents, and our licensors make no representations or warranties whatsoever as to the accuracy, completeness, or suitability for any purpose of the Content. Any opinions and views expressed in this publication are the opinions and views of the authors, and are not the views of or endorsed by Taylor & Francis. The accuracy of the Content should not be relied upon and should be independently verified with primary sources of information. Taylor and Francis shall not be liable for any losses, actions, claims, proceedings, demands, costs, expenses, damages, and other liabilities whatsoever or howsoever caused arising directly or indirectly in connection with, in relation to or arising out of the use of the Content.

This article may be used for research, teaching, and private study purposes. Any substantial or systematic reproduction, redistribution, reselling, loan, sub-licensing, systematic supply, or distribution in any form to anyone is expressly forbidden. Terms & Conditions of access and use can be found at <http://www.tandfonline.com/page/terms-and-conditions>

EDMOND HÉBERT.

Den 4 april afled i Paris mr EDMOND HÉBERT, med rätta ansedd såsom Frankrikes förnämste stratigrafiske geolog, i hvilken egenskap han utöfvat ett stort inflytande, som sträckt sig vida utom hans fäderneslands gränser. Född i Bourgogne 1812 beklädde HÉBERT från 1830 till 1857 olika lärarebefattningar vid Ecole Normale Supérieure och blef sistnämnda år CONSTANT PRÉVOSTS efterträdare såsom professor i geologi vid Faculté des Sciences i Paris (Sorbonne). Vid sin död var han nämnda fakultets Doyen Honoraire. Inom geologien egnade sig HÉBERT hufvudsakligen åt den stratigrafiska delen och en stor mängd (betydligt öfver 100) afhandlingar och uppsatser vittna om hans lifliga intresse samt omfattande och rastlösa verksamhet. HÉBERT sökte att så noggrant som möjligt karakterisera, ej blott de olika systemen och etagera, utan zonerna och deras underafdelningar samt så skarpt som möjligt skilja dem från hvarandra ofta genom minutiösa petrografiska och paleontologiska karakterer. Han ansåg äfven zonerna, visserligen ej allmängiltiga, men dock ega stor geografisk utbredning med likartade karakterer och genom vidsträckta resor inom en stor del af Europa sökte han konstatera detta förhållande.

HÉBERTS flesta undersökningar röra sig visserligen inom jura-, krit- och tertiärsystemen, men äfven trias och de paleozoiska systemen voro föremål för hans studier. Hans inlägg i åtskilliga viktiga stratigrafiska stridsfrågor (såsom om rhätiska etagen, tithon, calcaire pisolithique, calcaire de Rilly m. fl.) hafva varit af största betydelse för dessa frågors utredning, äfven om efterverlden icke alltid har såsom sanna erkänt de af HÉBERT förfäktade åsigterna. HÉBERT egnade äfven stor och tillbörlig uppmärksamhet åt lagringsförhållandena, lagerrubbningar och oskillationer i förhållandet mellan land och haf och dessas ömse-sidiga gränser. Hans sträfvan var att genom noggranna iakt-

tagelser och detaljundersökningar hopbrunga ett säkert material till uppförandet af den geologiska stratigrafin.

Såsom lärare var HÉBERT utmärkt genom sina klara och koncisa föreläsningar och den förträffliga ledningen af exkursioner, som han, när årstiden det tillät, med sina åhörare anställde i Pariserbäckenet. Under hans professorstid och i väsentlig mån genom hans resor och verksamhet ökades de geologiska samlingarna i Sorbonne högst betydligt och de ställes af HÉBERT med största liberalitet till deras tjänst, som därstädes ville arbeta, liksom han öfverhufvudtaget visade stort intresse och välvilja mot sina lärjungar. Af dessa var han också högt uppburen och såsom ett synligt tecken härpå hade de låtit prägla en medalj öfver honom, som dock ej hann blifva färdig under hans lifstid, utan den 4 juni nedlades på hans graf.

HÉBERT besökte Sverige två gånger nämligen 1865 och 1869 för att studera dess mesozoiska bildningar och var han den förste, som hänförde Skånes kolförande bildningar till Rhät. Sina åsikter om Sveriges kritsystem framställde han nästan endast i tabellform. HÉBERT, som tre gånger var president i Société Géologique de France, blef 1877 ledamot af Institutet (Académie des Sciences); R. N. O. 1868; ledamot af Kongl. Fysiografiska Sällskapet 1869, utländsk ledamot af Geologiska Föreningen 1878, korresponderande ledamot 1889.

Af HÉBERTS talrika arbeten beröra följande äfven Sveriges geologi:

Recherches sur l'âge des grès à combustibles d'Helsingborg et d'Höganäs etc. (Archives des Sciences Géologiques, T. I), 1869,
Note sur le grès infraliasique de Scanie (Bull. Soc. Géol. de France, 2 sér., T. 27), 1870,

Recherches sur la craie du Nord de l'Europe. Comptes Rendus T. 69, 1869,

Geological Magazine, Vol. 6, s. 200, 1869.

Bull. Soc. Géol. de France, 3 sér., T. 3, s. 595, 1875.

» » » » » » T. 6, s. 324, 1878.

» » » » » » T. 10, s. 461, 1882.

BERNHARD LUNDGREN.